

[Lizzie Lichtenberg]

at medlem af Europa-Parlamentet Claus Toksvig er afgået ved døden den 5. november 1988, at dette vil blive meddelt Forsamlingen den 14. november 1988, hvor det fastslås, at mandatet er blevet ledigt, og

at formanden for Europa-Parlamentet i overensstemmelse med Akten om almindelige og direkte valg til De Europæiske Fællesskabers Forsamling imødeser meddelelse om, hvem der skal besætte det ledigblevne mandat.

Ifølge loven om valg af de danske repræsentanter til Europa-Parlamentet indtræder ved mandatledighed den kandidat, der er nærmest hertil ifølge den liste over ikkevalgte kandidater, der udarbejdes i henhold til loven.

Der er herefter rettet henvendelse til journalist Frode Kristoffersen, der er 1. stedfortræder for Det Konservative Folkeparti, efter at Lars Poulsen er indtrådt som repræsentant på grund af Poul Møllers nedlæggelse af sit mandat i oktober 1986. Frode Kristoffersen har i skrivelse af 13. november 1988 meddelt, at han er villig til at modtage det fra og med den 6. november d.å. ledige mandat.

Ifølge den tidligere nævnte lov er det Folketinget, der træffer afgørelse om godkendelse i tilfælde af en stedfortræders indtræden som repræsentant, og dette sker ifølge forretningsordenen for Folketinget efter indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Udvalget har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Journalist Frode Kristoffersen godkendes som repræsentant til Europa-Parlamentet fra og med den 6. november 1988.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 108 stemmer.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der blive givet meddelelse til formanden for Europa-Parlamentet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 9: *Forespørgsel til udenrigsministeren [om den maritime oprustning].*

Af Jens Thoft (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 9/11 88).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om, hvilke oplysninger ministeren kan give på baggrund af Danidas handlingsplanarbejde].

Af Helle Degn (S) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 9/11 88).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Omikostningstillæggets regulering, nyt pristal).

Af Svend Jakobsen (S), Knud Østergaard (KF), Lilli Gyldenkilde (SF), Povl Brøndsted (V) og Poulsgaard (FP).

(Fremsat 26/10 88. Første behandling 2/11 88. Anden behandling 10/11 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Jeg har ikke tænkt mig at sige noget om lovforslagets substans, men mere om noget af den debat, det har udløst.

[Lykketoft]

Folketingsjobbet kan jo være hårdt både fysisk og psykisk, og modsat hvad mange mennesker tror, er det, sammenlignet med så mange andre ledende job, fortsat ikke specielt højt aflønnet. Men vi er altså nogle stykker samlet her, som holder ved alligevel, fordi vi synes, det er spændende hver fra vores udgangspunkt at flytte nogle hegnsplæer og få folk til at flytte sig i forhold til hinanden, og fordi vi synes, at der er noget, der bør udrettes.

Jeg bliver ofte spurgt, hvordan man kan holde ud at blive hængt så meget ud i pressen, og så plejer jeg at svare, at det som regel er til at bære, når det skyldes uenighed om synspunkter, og at de mere personlige kampagner mod enkelte politikere eller mod standen som helhed trods alt hører til de absolutte undtagelser. Men der findes jo eksempler på journalister, der driver sådanne hetzagtige kampagner. I hvert fald findes der ét, og det findes på B.T.

Så er det, man synes, at man bliver forstyrret i sit arbejde og skal bruge uforholdsmæssigt mange kræfter på bare at rette misforståelser – misforståelser skabt af ondskabsfulde skriverier. Og så er der da stunder, hvor man kunne være fristet til at søge fra politik til journalistik; så ville man jo komme over i både mere fredelige og mere frodige græsgange. Man kunne få bedre løn, og i stedet for mit beskedne omkostningstillæg kunne jeg præsentere min arbejdsgiver for regninger på stort set alt, hvad jeg foretog mig i arbejdstiden, til skattefri refusion. Og hvis jeg så var tilstrækkelig skrupelløs, kunne jeg oven i købet bruge tiden på at lave nogle gode artikler, som mere end antydede, at politikerne var nogle småkorrupte, personligt økonomisk bjærgsomme personer.

Men ikke alene kunne jeg fortælle, hvordan disse politikere rager til sig, jeg kunne også berette, at de samtidig fratager deres vælgere en række muligheder for fradrag uden dokumentation, noget, som man ellers kutymemæssigt har anerkendt. Det er jo lige præcis den slags artikler, der skrives i det virkelige liv af folk, der får både bedre løn og bedre omkostningsdækning end de fleste folketingsmedlemmer.

Sandheden er, at de fleste folketingsmedlemmer ville være bedre stillet med samme konkrete dækning for arbejdets omkostninger som journalister og mange tusind andre privat ansatte lønmodtagere, sådan som de har aftalt det med deres arbejdsgivere, en mulighed, der ikke

findes for folketingsmedlemmer, men som ikke i mindste måde er blevet begrænset for lønmodtagere, heller ikke efter, at Ligningsrådet har fjernet nogle gamle forskrifter, som rådet selv engang har indført, forskrifter, der gav visse lønmodtagergrupper særlige standardfradrag, forskrifter, som efter skattereformen ikke længere havde den store praktiske betydning, og som heller ikke længere betød den forenkling af ligningsarbejdet, som var den oprindelige begrundelse for dem.

Folketingets formand har i den offentlige debat forklaret vores omkostningstillæg herinde i dets rette sammenhæng. Alligevel ser vi, at denne hetz kører videre med spidsfindige argumenter. Vi ved, at artikler af den art kaster benzin på et altid ulmende bål af mistillid mellem borgere og politikere, og uanset hvor meget vi forklarer virkeligheden, er ormen sat til at gnave hos de mange ubefæstede sjæle.

Men jeg synes, det er en fejl, hvis vi lader os tyrannisere af disse ondskabsfuldheder. Jeg synes, det er for dårligt, når et enkelt forhenværende og nogle enkelte nuværende folketingsmedlemmer medvirker – måske i håb om megen stemmevinding – til at holde ormegnaveriet i gang. Jeg synes, at Venstres skatteminister skulle tage en samtale med forhenværende folketingsmedlem Anders Poulsen om det, og jeg synes, at vi alle sammen burde tage en alvorlig samtale med Kristeligt Folkeparti om det ubehagelige ved dette partis farisæiske optræden – for er det ikke en unødigt leflen for fordomme, forvanskning og vrøvl fra en enkelt medarbejder i et enkelt formiddagsblad, når Kristeligt Folkeparti stiller forslag om, at mit omkostningstillæg skal nedsættes med 240 kr. om måneden i forbindelse med finansloven? Ja, det vælter selvfølgelig ikke min økonomi, men det virker som en indrømmelse af, at der ikke er udgifter forbundet med dette job, og det er der. Og hvis der ikke er det specielt for Kristeligt Folkepartis medlemmer, kunne en del af forklaringen på partiets begrænsede tilslutning måske findes dér.

Men hvis Kristeligt Folkepartis fire medlemmer af Folketinget i al stilfærdighed gerne vil af med deres omkostningstillæg, er det i hvert fald muligt at give det til et almennyttigt formål, og så kunne man ved den lejlighed lade være med at bidrage til en mistænkelig gørelse af os andre.

Formanden:

Jeg forstod det som en stemmeforklaring.

Glistrup (FP):

Hr. Lykketofts angreb på B.T. var forment således, at han startede med at sige, at han ikke ville omtale det forhold, hvor B.T. har uret, og derefter gav han sig til at angribe B.T. dér, hvor B.T. har ret, og det er ærlig talt ikke noget, som højner kvaliteten af indlæggene her fra denne talerstol.

Hr. Lykketoft sagde, at han ikke ville tale om substansen i det foreliggende lovforslag, og substansen er jo – modsat det indtryk, man får af at læse B.T. – at dette forslag ikke giver noget folketingsmedlem nogen som helst højere løn, og at dette forslag ikke giver noget folketingsmedlem nogen som helst skattefrihed. Derfor er B.T.s angreb på de punkter, som hr. Lykketoft forbigik, uberettiget.

Men B.T. har selvfølgelig ret i, at når man ser kvaliteten – og for den sags skyld også kvantiteten – af det arbejde, der udføres af de otte partier herinde, så er i hvert tilfælde de syv ikke-fremskridtspartier af en sådan karakter, at det er urimeligt, at man tilrager sig så høj og fyrstelig en aflønning for et så dårligt og udueligt arbejde, der kører Danmark i sæk på den måde, som det gør, og hvor der jo heller ikke ofres særlig mange arbejdstimer, når man tager i betragtning, hvor umådelig lange ferier der er knyttet til dette job. Derfor har B.T. ret i, at folketingsaflønningen er alt for høj.

B.T. har også ret i, at det er helt og aldeles anstødeligt, at der skal være forskellig skattemæssig stilling for folketingsmedlemmer og for andre. Men dér er situationen, at det skal gælde for alle, at de skal være skattefri, fri for at komme med dokumentation om, hvor meget de har spist af ostemad for 5 år siden, eller hvordan det nu har været med deres kørsel, om den har været privat eller offentlig, og fri for at gemme deres forskellige bilag i skotøjsæsker.

Derfor er det godt – når nu Ligningsrådet har begået den kæmpebrøler, Ligningsrådet begik for 14 dage siden – at man stadig væk har den rimelige skattefrihedsregel for folketingsmedlemmer, for dermed kan debatten stadig være åben for, at også andre befolkningsgrupper end folketingsmedlemmer kan få rimeligere skattevilkår end dem, der gælder i øjeblikket.

Derfor var hr. Lykketofts indlæg forfejlet, hvorefter Fremskridtspartiet vil stemme sammen med hr. Lykketoft for det foreliggende lovforslag.

Arne Melchior (CD):

I modsætning til hr. Glistrup synes jeg, at hr. Lykketofts indlæg både var sagligt i sit indhold og særdeles godt fremført. Hr. Glistrup havde selv ved andenbehandlingen af dette forslag et lignende udmærket indlæg, hvorimod hans indlæg i dag var fuldt af fejl og misforståelser.

Bl.a. var der tale om folketingsmedlemmers lange ferier. De fleste folketingsmedlemmer, jeg kender lidt nærmere til, arbejder som folketingsmedlemmer også i perioder, hvor Tinget ikke er indkaldt, og skal derfor selvfølgelig også aflønnes for den del af deres arbejde, som ikke er spor uvigtig, men er en del af deres pligt og opgave.

Men jeg har i sammenhængen et spørgsmål til hr. Lykketoft. Jeg er nemlig enig med hr. Glistrup i, at Ligningsrådets afgørelse for et par uger siden var højst mærkelig set med mine øjne, men jeg fik forklaret, da jeg undersøgte sagen, at afgørelsen var en følge af skattereformen, og det må jeg tage til efterretning. Vi er delagtige i den, og vi står ved den. Men jeg vil da godt have lov til at stille det spørgsmål til hr. Lykketoft, om han måske selv er af den opfattelse, at dette er en lidt uheldig følge af skattereformens store kompleks, fordi det, der nu er afskaffet, pålægger en mængde skatteydere og en mængde skatteadministratorer en vældig stor ekstra arbejdsbyrde uden at give noget provenu til stats- eller kommunekassen.

Derfor dette spagfærdige spørgsmål: Er hr. Lykketoft villig til at slutre om sagen igen? Så kan de partier, der har indgået en aftale, som de alle står ved, da stikke hovederne sammen og se, om det kan gøres lidt bedre endnu.

Formanden:

Jeg har tilladt en meget bred stemmeforklaring, men jeg tillader ikke en generel skattedebatte.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Nej, men jeg vil bare minde hr. Arne Melchior om, hvad sammenhængen er mellem

[Lykketoft]

skattereformlovgivningen og den afgørelse, Ligningsrådet har truffet for nylig, for det kan godt være lidt svært at se. Sammenhængen er den, at man fuldstændig enstemmigt blandt skattereformpartierne sagde: Udgifter, som lønmodtagerne har i forbindelse med arbejdet, skal primært afholdes af arbejdsgiveren mod dokumentation, i visse tilfælde med begrænset dokumentationskrav, f.eks. rejse- og befordringsgodtgørelse, diæter og sådan noget; det foregår jo efter nogle standardregler. Det har formodningen imod sig, at lønmodtagere derudover har udgifter i forbindelse med arbejdet, og det må så medføre et strengere dokumentationskrav.

Derfor lavede man en regel med et 3.000-kroners-beløb, der ikke gav fradrag ud over standardbeløb, alle får, og dermed mistede alle disse små standardfradrag deres praktiske betydning for langt de fleste. Det skete allerede i 1987, og den afgørelse, man har truffet i Ligningsrådet nu, betragter jeg nærmest som en opfølgning af det, der reelt ændredes langt mere for 2 år siden.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne komme med en meget kort bemærkning til hr. Lykketoft. Vores holdning i Kristeligt Folkeparti har været, at når vi skal vedtage en stram finanslov, hvor alle skal yde et bidrag, kunne vi også komme ind på, om vi skulle yde et bidrag. Det var vores grundholdning, og så kan man være enig eller uenig i den holdning, men sammenhængen var, at der skal spares på en lang række områder på finansloven. Derfor sagde vi: Så kunne vi da også se på det, vi modtager.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 108 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets Ombudsmands beretning for året 1987.

Af Retsudvalget.

(Fremsat 27/10 88. Første behandling 10/11 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges enstemmigt med 106 stemmer.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til Folketingets Ombudsmand.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Forhøjelse af gebyrer).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 5/10 88. Første behandling 11/10 88. Betænkning 9/11 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.